

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Man mærker denne Trang i Øjeblikket til at sælge Jord, og den skal nok blive endnu mere tydeligt udtalt.

Endelig kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning over for det ærede Medlem, at det er egentlig saadan lidt ejendommeligt, at efter at der har siddet en socialdemokratisk Minister i snart 20 Aar og der saa er kommet en Minister af en anden Partifarve, som har siddet i et Aars Tid, er det pludselig helt galt alt sammen, saa er der overhovedet ikke noget der duer mere, saa skal det hele laves om, og hvis man skal have blot en Sommer til det eller noget i den Retning, er det forskrækkelig galt. Derfor siger jeg: prøv nu at tænke over det. Det ærede Medlems Parti har som sagt haft Magtens Sødme paa dette Omraade i en Snes Aar, vi andre har kun siddet et Aars Tid endnu, saa jeg synes, at alt taget i Betragtning er der egentlig ikke nogen Grund til at staa med løftet Pegefinger, i hvert Fald ikke over for mig, naar Talen er om Udstykning i Fremtiden.

Kr. Johansen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard, at han faar ikke mig til at gaa med til større Jordkøbslaan, saa af den Grund skal han ikke forlange Sagen henvist til Udvalgsbehandling.

Maa jeg sige til den højtærede Minister, naar han pegede paa, at vi nu har haft en socialdemokratisk Minister i saa og saa mange Aar, at han har gjort Forsøg paa at gennemføre det Spørgsmaal, jeg talte om, men Forsøget maatte opgives, fordi der ikke var den nødvendige Tilslutning dertil. Forskellen er den, at den nuværende Minister vil ikke engang gøre Forsøget. Dersom vi havde en socialdemokratisk Landbrugsminister i Øjeblikket eller i den kommende Rigsdagssamling, saa vilde det Forslag, han vilde komme med, temmelig sikkert være kommet til at se ganske anderledes ud, være langt mere vidtgaaende end det, den nuværende Landbrugsminister kommer med. Men derfor kan vi godt forhandle om det Forslag, naar det kommer, og maaske ogsaa faa et Resultat ud af det.

Den højtærede Landbrugsminister talte om, at Udviklingen gaar de mindre Landbrug imod. Det skal jeg ikke komme ind

paa, det er muligt, at det er rigtigt, at der kan komme Vanskeligheder. Han nævnte, at der inden for Landbruget er en Tilbøjelighed til ekstensive Driftsformer, navnlig som Følge af den høje Løn til Medhjælpere. Det er maaske ogsaa rigtigt, men det kan i hvert Tilfælde ikke gælde de smaa Brug; for dem spiller Lønnen til Medhjælpere ingen nævneværdig Rolle, for de udfører selv Arbejdet og tager den Løn, de kan faa for Arbejdet. Derfor ser man ogsaa, at i de virkelige Krise-tider er det de smaa Brug, der klarer sig bedst igennem, fordi de kan nøjes med det, de kan udføre ved eget Arbejde, og fordi de er i Stand til at indrette deres Husførelse saadan, at de kan klare sig igennem med det, der er til Raadighed for dem. Omvendt er det saadan, at det er de mindre Landbrug, der har mindst ud af det under Højkonjunkturer, hvor enhver Situation kan udnyttes, og hvor det større Landbrug har de største Muligheder.

Kr. Krarup: I det store og hele er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister i hans Syn paa Udstykningen. Jeg synes, det var en interessant Bemærkning, der faldt her fra den højtærede Landbrugsministers Side angaaende Sverige, hvor Udviklingen nu gaar i en noget anden Retning, idet man søger at komme uden om Krisen ved at gøre Landejendommene færre og større. Det er jo et Spørgsmaal, om den oversaiske Udvikling, som den højtærede Landbrugsminister saa udmærket talte om, ikke netop gør, at vi maa lidt bort fra den Udstykning, som vi ellers alle sammen har syntes saa godt om herhjemme. Man maa ogsaa i den Retning stikke Fingeren i Jorden og lugte, hvor man er, følge Tidens Tegn og holde sin Finger paa Tidens Puls, saa at man gør det, der i enhver Tidsalder er det rigtige.

Men det, der kalder mig frem, er, at jeg gerne vil udtrykke min Tilfredshed med, at Spørgsmaalet om Udstykning af de sønderjyske Præstegaardsjorder er bragt ind i Debatten her. Det var det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, der først nævnte som udstykningsmoden Jord Domænegårdene og Jord i offentlig Eje og saa føjede til: og saa har man for Resten ogsaa de sønderjyske Præstegaardsjorder. Jeg tror, det er helt fejl, det, den højtærede Landbrugsminister siger, at naar man har gjort